درنگ

«کلاه‌گیس» و چند گاف دیگر از گاندو

بررسی زوایای یک سریال پربیننده تلویزیونی

غلامرضا زورانی | حالا که به گفته مرکز تحقیقات سازمان صداوسیما، سریال «گاندو» پربیننده‌ترین سریال در تیرماه داغ ۹۸ شده است و ۱۵۵ نفر از نماینده‌گان مجلس شورای اسلامی هم امضایشان را پای نامه تقدیر از دست‌اندرکاران این سریال انداخته‌اند، بد نیست چند نکته‌ای را درباره این سریال مرور کنیم، اینکه تنها ۴۴ درصد از آن‌هایی که تلویزیون می‌بینند «گاندو» را دیده‌اند که نشان می‌دهد نرخ تماشای تلویزیون در جامعه بسیار پایین است، چراکه باوجود همه ذوقی که مسئولان تلویزیون در این‌باره داشته‌اند ۴۴ درصد برای سریالی مانند «گاندو» با آن سوژه جذابیتی ناچیز است. با این حال قرار است این سریال به زودی از شبکه افق بازپخش شود.

● عطش مطلع بودن

همان‌طور که پیشتر گفته شد، همه جذابیتی که تماشای سریال «گاندو» می‌توانست داشته باشد آگاهی از واقعیت است، چراکه سازندگان آن با همان متن ابتدای فیلم مدعی شدند قصه‌ای که تعریف می‌کنند بر اساس واقعیت است و شاید همین موضوع باعث شده است ۴۴ درصد بینندگان تلویزیون شبکه ۳ را برای تماشای «گاندو» برگزینند. این موضوعی انکارنشدنی است که گمان کنیم داستان «گاندو» از تخیل نویسنده هم بدور مانده اما تمام تلاشش را کرده تا آنچه که نقاط افتاده است را به شکل دراماتیکی وارد کند. هر از گاهی تلویزیون سراغ سوژه‌های اکشن و پلیسی می‌رود و در هرکدام ردپایی از ساخت و تولید ایرانی شده‌اش به چشم می‌گذارد، اما «گاندو» از آن اتفاقاتی است که به همین راحتی نمی‌شود از کنار آن گذشت. بینده هم می‌خواهد از واقعیت سر در بیارد و بهره باید فاجعه‌ای را که در فیلم‌نامه‌نویسی، کارگردانی و حتی بازیگری گاندو رخ داده است تحمل کند. «گاندو» اگر مخاطبی را پای خود نشانده احتمالا فقط به‌خاطر عطشی است که مخاطب برای دانستن واقعیت دارد و بس، عطش روزمره داستان یک جاسوسی که حتی در اخبار رسمی هم جزئیات زیادی از آن منتشر نشد.

● در نقش خود و ایجاد دوگانگی

فارغ از اشتباه‌هایی که «گاندو» در دیالوگ‌نویسی، به تصویر کشیدن امکانات نیروهای امنیتی، دوربین روی دست سردرگم و نمونه‌های فنی و غیرفنی از این دست کرده، عملیاتی به این مهمی (دستگیری یک متهم به جاسوسی) را چنان کودکانه به تصویر کشیده است که هر بیننده‌ای را متعجب می‌کند.

قطعا انجام عملیات توسط سربازان گمنام امام‌زمان(عج) از حساسیت و پیچیدگی‌ای برخوردار است که تصاویر «گاندو» یک‌صدم آن حساسیت را هم نمایان نمی‌کند. اینکه سازندگان «گاندو» برای به تصویر کشیدن روحیه لطیف ۲ مأمور امنیتی اطلاعاتی بعد از انجام یک عملیات تعقیب و گریز، شوخی آن‌ها را برای خوردن چیپس نشان می‌دهد کمال بی‌سلیقه‌گی سازندگان را به نمایش می‌گذارد.

داستانک‌هایی که در این سریال گنجانده شده است هیچ‌کاری از پرونده «گاندو» پیش نمی‌برد و کاملا واضح است که برای بالا بردن تعداد قسمت‌های سریال و پر کردن جدول پخش تلویزیون است.

حامد بهداد در مسیر استرالیا

زندگی با سینما

فیلم «قصر شیرین» با بازی حامد بهداد، بازیگر مشهدی و به کارگردانی رضا میرکریمی به‌بخش مسابقه جوایز آسیاپاسیفیک ایتالیا راه پیدا کرد. این فیلم پس از کسب جوائز بهترین بازیگر مرد برای حامد بهداد و بهترین کارگردانی و بهترین فیلم برای رضا میرکریمی در جشنواره بین‌المللی فیلم شانگهای، مورد توجه رویدادهای سینمایی در کشورهای مختلف جهان قرار گرفته است و به پیشنهاد عضو استرالیایی شورای نامزدی این جوایز، دعوت‌نامه رسمی بخش مسابقه را دریافت کرده است. مراسم اهدای این جوایز با حضور نامزدهای بخش‌های مختلف در تاریخ ۳۰ آبان ماه امسال در شهر بریزبن استرالیا برگزار خواهد شد.

همچنین فیلم سینمایی «قصر شیرین» که اولین بار در جشنواره فیلم فجر سال ۹۷ اکران شد، توانست ۲ جایزه بهترین فیلم‌نامه و بهترین موسیقی متن را از آن خود کند. این فیلم سینمایی از ۲ هفته دیگر اکران عمومی‌اش را در سینماهای کشور آغاز خواهد شد.

موزه دانشگاه فردوسی مشهد در فهرست موزه‌های میراث فرهنگی قرار گرفت. این موزه پس از بازدید محمدرضا کارگرمدیر کل موزه‌ها و اموال منقول تاریخی فرهنگی سازمان میراث فرهنگی، صنایع دستی و گردشگری مجوز این سازمان را دریافت کرد.

انتشار فراخوان «خانه بهار» در تابستان

فراخوان جشنواره هنرهای شهری «خانه بهار۹۹» چندین ماه زودتر از موعد همیشگی منتشر شد

کارشناس نوار

رضا سبزه‌قبا | جشنواره‌های بهاره مشهد که از سال ۱۳۸۶ تا کنون با عناوینی چون «استقبال از بهار»، «بهار فیروزه‌ای» و «خانه بهار»، ۱۲ سال است که به همت شهرداری مشهد برگزار می‌شود، امسال خیلی زودتر از سال‌های گذشته به پیشواز سیزدهمین سال خود می‌رود.

جشنواره «خانه بهار» در ۲ سال اخیر و با روی کار آمدن شورای شهر پنجم فعالیتش را ادامه داده و شهرداری مشهد سعی کرده است تحت این عنوان ضمن ادامه دادن مسیر دوره‌های گذشته، سرسامان بیشتری به اتفاقات هنری شهر دهد و مشهد را به عنوان مرکز هنرهای شهری معرفی کند.

در این بین یکی از موضوعاتی که همیشه به عنوان چالش برای این جشنواره مطرح می‌شد، انتشار فراخوان در فاصله کمی تا آغاز جشنواره بود. به این ترتیب هنرمندان باید آنارشان را در مدت زمان کوتاهی آماده می‌کردند. با محدودیت زمانی تا حدودی باعث کاهش کیفی آثار می‌شد و از طرف دیگر فشار روحی هنرمندان را برای اجرای آثار در زمان تعیین‌شده در فراخوان دوچندان می‌کرد.

اکنون با توجه به نگاه جدی مدیریت شهری به پرداخت ویژه و تخصصی به هنرهای شهری تلاش شده تا فراخوان جشنواره «خانه بهار» در زمانی مناسب منتشر شود.

سوژه‌های اکشن و پلیسی می‌رود و در هرکدام ردپایی از ساخت و تولید ایرانی شده‌اش به چشم می‌گذارد، اما «گاندو» از آن اتفاقاتی است که به همین راحتی نمی‌شود از کنار آن گذشت. بینده هم می‌خواهد از واقعیت سر در بیارد و بهره باید فاجعه‌ای را که در فیلم‌نامه‌نویسی، کارگردانی و حتی بازیگری گاندو رخ داده است تحمل کند. «گاندو» اگر مخاطبی را پای خود نشانده احتمالا فقط به‌خاطر عطشی است که مخاطب برای دانستن واقعیت دارد و بس، عطش روزمره داستان یک جاسوسی که حتی در اخبار رسمی هم جزئیات زیادی از آن منتشر نشد.

فارغ از اشتباه‌هایی که «گاندو» در دیالوگ‌نویسی، به تصویر کشیدن امکانات نیروهای امنیتی، دوربین روی دست سردرگم و نمونه‌های فنی و غیرفنی از این دست کرده، عملیاتی به این مهمی (دستگیری یک متهم به جاسوسی) را چنان کودکانه به تصویر کشیده است که هر بیننده‌ای را متعجب می‌کند.

قطعا انجام عملیات توسط سربازان گمنام امام‌زمان(عج) از حساسیت و پیچیدگی‌ای برخوردار است که تصاویر «گاندو» یک‌صدم آن حساسیت را هم نمایان نمی‌کند. اینکه سازندگان «گاندو» برای به تصویر کشیدن روحیه لطیف ۲ مأمور امنیتی اطلاعاتی بعد از انجام یک عملیات تعقیب و گریز، شوخی آن‌ها را برای خوردن چیپس نشان می‌دهد کمال بی‌سلیقه‌گی سازندگان را به نمایش می‌گذارد.

داستانک‌هایی که در این سریال گنجانده شده است هیچ‌کاری از پرونده «گاندو» پیش نمی‌برد و کاملا واضح است که برای بالا بردن تعداد قسمت‌های سریال و پر کردن جدول پخش تلویزیون است.

خراسان خاستگاه موسیقی

گفت‌وگو با محمد معتمدی به بهانه حضورش در مشهد

عکس: مهر

گفت‌وگو

شکیبا افخمی‌راد | اگر همین‌طور پیش بروید و در راهی که در آن قدم برداشته ثابت بمانید آیندگان از او به‌عنوان یکی از بزرگان آواز ایران یاد خواهند کرد. او همانند اساتیدش دکتر حسین عمومی و علی‌اصغر شاهزیدی از خردسالی با موسیقی آشنا شده است. حضور در ارکستر ملی ایران و همکاری با گروه‌های موسیقی از عمده فعالیت‌هایی بوده که نام محمد رضا معتمدی را بر سر زبان‌ها انداخته است. معتمدی که در کارنامه هنری‌اش سابقه همکاری با استاد محمدرضا لطفی، استاد محمدرضا شجریان، استاد فرهاد فخرالدینی، استاد حسین علیزاده و ... می‌درخشد، در سال ۲۰۱۳ از سوی رادیو دولتی فرانسه به‌عنوان خواننده برگزیده سال انتخاب شد و جایزه فرانس موزیک ۲۰۱۳ را دریافت کرده است. همچنین «ای عاشقان»، «وطنم ایران»، «بارِ عاشوار» و «برای عروسکی مولوی» از جمله آثار تحسین شده اوست.

سرپرست معاونت فرهنگی اجتماعی شهرداری مشهد ابراز امیدواری کرد که از حداکثر آنچه از بودجه‌ای که در اختیار سازمان متبوعش قرار می‌گیرد برای بهبود ساخت‌امان‌های ثابت استفاده کند زیرا با این رویکرد، هرسال بر زیبایی شهر افاضه می‌شود.

یوسفی نیز با اشاره به اینکه امسال کمیسیون فرهنگی شورای شهر و شهرداری تلاش کردند که بودجه جشنواره را افزایش بدهند، درباره تعداد آثار رسیده سال گذشته به جشنواره گفت: در مجموع آثار جشنواره سال گذشته در بخش‌های مختلف، ۳۰۰۰ اثر بود که ۵۸۴ اثر آن اجرایی شد و پیش‌بینی می‌شود امسال بیشتر از این تعداد ایده به دبیرخانه برسد و امیدواریم که از نظر کیفی نیز ارتقا یابد. علاقه‌مندان برای مشاهده جزئیات فراخوان جشنواره «خانه بهار ۹۹» می‌توانند با اسکن کد زیر به اطلاعات یاد شده دسترسی یابند.

● تا مروز آلبوم‌های مختلفی را منتشر کرده و تیتراژ فیلم‌هایی چون سیانور و مجموعه تلویزیونی «شرایط خاص» را هم خوانده است، گپ‌وگفتی درباره ایران یاد خواهید کرد. او همانند اساتیدش دکتر حسین عمومی و علی‌اصغر شاهزیدی از خردسالی با موسیقی آشنا شده است. حضور در ارکستر ملی ایران و همکاری با گروه‌های موسیقی از عمده فعالیت‌هایی بوده که نام محمد رضا معتمدی را بر سر زبان‌ها انداخته است. معتمدی که در کارنامه هنری‌اش سابقه همکاری با استاد محمدرضا لطفی، استاد محمدرضا شجریان، استاد فرهاد فخرالدینی، استاد حسین علیزاده و ... می‌درخشد، در سال ۲۰۱۳ از سوی رادیو دولتی فرانسه به‌عنوان خواننده برگزیده سال انتخاب شد و جایزه فرانس موزیک ۲۰۱۳ را دریافت کرده است. همچنین «ای عاشقان»، «وطنم ایران»، «بارِ عاشوار» و «برای عروسکی مولوی» از جمله آثار تحسین شده اوست. شما در برنامه‌های مختلفی در مشهد روی صحنه رفته‌اید. درباره حال‌وهوای مشهد و رویارویی با مردم این شهر بگویید؟

مشهد برای من شهری خاص و دوست‌داشتنی است و چون مشهد را دوست دارم، زیاد هم قسمتم می‌شود که به این شهر سفر کنم. مردم این شهر و خطه خراسان بزرگ از دوران باستان با موسیقی و نوا و نغمه عجین بوده‌اند و به‌نوعی این منطقه را باید خاستگاه موسیقی دانست، آن هم موسیقی‌ای که ریشه عرفانی و معنوی دارد؛ همچون موسیقی مقامی در شرق و شمال خراسان. درحقیقت یکی از آرزوهای من این است که در خطه خراسان، اجرای موسیقی‌هایی را ببینم که در شأن اینجا و مردمش باشد، از این رو فکر می‌کنم گاهی چندین برنامه هنری بدون حاشیه و حرف‌وحدیث برگزار شود، اتفاق خیلی خوبی برای مشهد است.

● فکر می‌کنید این اجراهای بی‌حاشیه چطور می‌تواند برگزار شود؟

مشکلی که به‌طور کلان در کشور ما وجود دارد، شکاف یا دوقطبی بودن یا دودستگی است. این شکاف در بعدهای مختلف جامعه، ما را از جنبه‌های مختلف مثل کاغذ تا می‌کند؛ خط تایی که متاسفانه هر روز نازک‌تر می‌شود. ما نباید اجازه دهیم این خط به پارگی و دودستگی برسد؛ البته بسیاری در تلاشند که این خط را به‌طور مثال در زمینه‌های قومی، اعتقادی، فرهنگی و اقتصادی تشدید یا نازک کنند. به نظر من برای شهرهای مهمی مثل مشهد با کمی تدبیر و درایت و درنظر گرفتن جمیع شرایط باید تصمیم بگیریم، کما اینکه ما به‌جای افرادی که تصمیم می‌گیرند، نیستیم. شاید صلاح و مصلحت‌هایی است که ما خبر نداریم، اما آنچه ما از این سمت میز تصمیم‌گیری می‌بینیم، نشان می‌دهد که تصمیم‌گیری‌های این روزها باعث ایجاد شکاف در جامعه شده است؛ شکافی که متاثر از شکل نگرفتن گفت‌وگو در جامعه است، درحالی‌که افراد با گرایش‌های مختلف، باید بنشینند باهم صحبت کنند.

● جدا از شهر مشهد، ما در دیگر شهرهای استان نیز، امکان برگزاری کنسرت را داریم که با استقبال مخاطبان نیز همراه است، اما به‌تازگی قانون پرداخت ۱۰ درصد از فروش بلیت کنسرت‌ها به خزانه دولت، مطرح شده که برگزاری خیلی از کنسرت‌ها را تحت‌تاثیر قرار داده است و شما نیز خود یکی از مخاطبان این طرح بوده‌اید؟

درست است؛ این طرح برای سروسامان دادن به نظام مالیاتی کشور مطرح شد و کلیات آن شاید مشکلی نداشته باشد؛ اما این قانون به‌منظور سروسامان دادن به امور مالیاتی کشور خام و بدون مطالعه تصویب شده است، جای اشکال دارد. من معتقدم خروجی این قانون موجب می‌شود موسیقی‌های جدی، معنوی، سنتی، مقامی و موسیقی‌هایی که به نیاز به حمایت دارند و همچنین دنیا تحت حمایت دولت‌ها هستند، به ضعف کشیده شوند. از طرف دیگر موسیقی‌های تجاری، جای خالی آن‌ها را در بازار رقابت پر خواهند کرد. به نظرم مجلس که این قانون را وضع کرده است، می‌توانست با کمی درایت، تمهیداتی بیندیشد که هم موسیقی کشور سروسامان بگیرد و هم موسیقی‌هایی که نیاز به حامی دارند، حمایت شوند اما اکنون در روند بلیت‌فروشی، هیچ مقام مالیاتی دولتی نمی‌داند هر کنسرت چه مقدار بلیت فروخته است و مشخص نیست که تعداد بلیتی که فروخته شده است، واقعی است یا خیر. بنابراین به‌نظر من، مالیات گرفتن از یک موضوع مبهم، اتفاقی خطا در خطاست.

● پیش از مطرح شدن این قانون نیز کره‌های موسیقی سنتی و اصیل، کمتر در شهرهای مختلف فرصت اجرای کنسرت پیدا می‌کردند، حال با توجه به سخنان شما با تصویب این قانون، عملا موسیقی تجاری، اندک فضای باقی‌مانده برای موسیقی اصیل همچون موسیقی خراسان را نیز خواهد گرفت؟

من معتقدم موسیقی پاپ و تجاری، نیاز مصرفی جامعه است و برخلاف نظر عده‌ای، نمی‌توان آن را حذف کرد؛ اما این نوع از موسیقی نباید فضایی را که متعلق به موسیقی جدی، هنری و فرهنگی است، تصرف کند؛ اتفاقی که این روزها رخ داده و موسیقی پاپ، فضای تبلیغاتی و سالن‌های اجرا را از موسیقی سنتی گرفته است. ازطرفی طبق قانون ارشاد، در هر شهر تعداد محدودی کنسرت در ماه می‌تواند اجرا شود، بنابراین با ظهور فزاینده موسیقی‌های تجاری، امکان گرفتن مجوز و برگزاری کنسرت برای موسیقی اصیل به حداقل رسیده و عرصه بر انواع موسیقی فرهنگی تنگ شده است. در این بین به نظرم کافی است که متولیان فرهنگی از موسیقی خوب حمایت کنند تا زمینه برای رشد و معرفی و فراگیر شدن موسیقی‌های خوب و اصیل فراهم شود.

● بیش از این شما در پستی از اختصاص نیافتن بیلبورد به اجراهایتان اعتراض کرده بودید. پیرو صحبت‌هایی که انجام شد، فکر می‌کنید اختصاص بیلبورد برای تبلیغات کنسرت‌ها می‌تواند تا دلایلی باشد که موسیقی تجاری، جای موسیقی اصیل را بگیرد؟

بله، بیلبوردهای یکی از این موضوعات است؛ یعنی به‌طور مثال فردی که خواننده نیست و قرار است یک سانس در سالنی کنسرت برگزار کند، در همه‌جای شهری مثل تهران، بیلبوردهایش نصب می‌شود. براساس قیمتی که شهرداری از من به‌عنوان خواننده موسیقی اصیل ایرانی برای اجاره بیلبورد درخواست کرده است، می‌توانم بگویم فردی که خواننده نیست و قرار است موسیقی مصرفی ارائه کند، باید میلیاردها تومان برای گرفتن بیلبوردها هزینه کند که اگر هزار سانس هم سالنش پر شود، نمی‌تواند پول این بیلبوردها را پرداخت کند که این نشانگر یک سازوکار مجهول است. موسیقی ارکستر سمفونیک تهران، موسیقی دوتارنوازی خراسان، موسیقی ساز و آوازی و اصیل ما، هیچ‌وقت نمی‌توانند یک بیلبورد در تهران داشته باشند.

به نظرم این قبیل مسائل، خطاهای فرهنگی است و متولیان فرهنگی جامعه و هر سازمان و فردی که در این زمینه وظیفه‌ای دارد، باید تدبیری بیندیشند تا خطاها برطرف شود اما متاسفانه کسی پیگیر نیست و موسیقی یک هنر راهنده است.

● آیا مجموع مسائلی که مطرح شد، می‌تواند هشداری برای تغییر ذائقه مردم در زمینه موسیقی باشد و درنهایت به کم‌رنگ‌تر شدن موسیقی اصیل منجر شود؟

بله! ما تقریبا حدود ۲۰ سال پیش شاهد دادیم که در آینده، ممکن است ذائقه موسیقی عوض شود. باز در حدود ۱۰ سال پیش گفتیم ذائقه موسیقی درحال عوض شدن است و الان می‌گوییم دیگر ذائقه موسیقی مردم تغییر کرده است و حتی اگر در مشهد، هفته‌ای ۱۰ کنسرت موسیقی برگزار شود، آن ذائقه جبران نمی‌شود. متاسفانه تعدادی موسیقی را درحالی بی‌هویت آمدند و با یک زلزله هشت‌ریشتری ساختمان‌های اصیل ما را خراب کردند.

● پس با این اوصاف، هیچ زمان این ذائقه تغییر نمی‌کند؟

چرا! ما در مرحله‌ای هستیم که می‌توانیم یک تصمیم درست بگیریم و مثل بازسازی ارگ بم، کار را پیش ببریم اما متاسفانه هنوز کسی به عمق فاجعه پی نبرده است. در همین راستا برخی مسئولان احساس می‌کنند که ترویج موسیقی در جهت مخالف اعتقادات مذهبی جامعه است و عده‌ای معتقدند همه موسیقی‌ها باید حذف شوند اما حذف همه موسیقی‌ها یعنی خاموش کردن چراغ همه کنسرت‌ها؛ اتفاقی که متجر به رشد و بروز موسیقی می‌شود که خیلی‌ها آن را نمی‌خواهند؛ یعنی اگر سیاست تبدیل می‌شود به ضد خودش! اتفاقی که رخ داده است، درحالی که با یک تحلیل علمی و درست و کارشناسانه، ثابت می‌شود که موسیقی خوب، اصیل و غرفانی به تقویت روحیات مذهبی و عرفانی جامعه کمک می‌کند.

علیرضا قربانی: به جرئت می‌توان گفت در ۱۰سال گذشته سطح کیفی تولید آثار موسیقی افول داشته است و این باعث می‌شود میزان ارتگذاری موسیقی ایرانی کاهش پیدا کند. البته یکی از مهم‌ترین دلایل، عملکرد صدا و سیماست که به این آشفتگی برای موسیقی ایرانی دامن زده است.

نمایشهر

مصطفی عباسی | شهرآرا

«رابینسون خرگوشه» در ترافیک

نمایش «رابینسون خرگوشه» به کارگردانی شهرام لاسمی هرشب ساعت ۱۹ در فرهنگسرای ترافیک مشهد واقع در دانشجو ۲۹ به روی صحنه می‌رود.

یادداشت

سهم تئاتر مشهد از عدالت

عکس: ترنم ثابت

سیدجواد اشکذری | «تئاتر مشهد رشد کرده است». این گفته، چند سالی است ورد زبان بسیاری از کارشناسان مطرح تئاتر کشور است. همچنین بسیاری از مدیران و هنرمندان باتوجه به اجراهای گسترده عمومی در سطح مشهد و افزایش تماشاخانه‌ها و نیز حضور پرافتخار هنرمندان این شهر در رویدادهای ملی و بین‌المللی به‌ویژه در جشنواره تئاتر فجر، مشهد را قطب دوم تئاتر کشور لقب داده‌اند! اما همان مدیران عالی‌رتبه تئاتر کشور باتوجه به تعریف خود از عدالت، گفته‌های ذکرشده را نقض می‌کنند.

به‌نوعی نگاه محافظه‌کارانه آن‌ها سبب شده است که تمام ۳۲ استان کشور، فقط دو اثر به دبیرخانه جشنواره فجر بتوانند معرفی کنند، درحالی که ۷۰درصد از این استان‌ها، آثار بسیار ضعیفی را در جشنواره‌های استانی خود به اجرا می‌گذارند. در اغلب این استان‌ها حتی داوران، به دلیل کیفیت نامطلوب آثار، با اکراه یک یا حتی دو اثر را انتخاب می‌کنند، حال آنکه در ۵ یا ۶ استان به‌ویژه خراسان رضوی هیئت داوران از میان ۱۲اثر، حداقل ۶اثر باکیفیت را شایسته حضور در جشنواره تئاتر منطقه‌ای و نیز فجر می‌دانند و همیشه برای انتخاب دو اثر نهایی، دچار چالش بزرگی می‌شوند. به عبارتی برخی سال‌ها، اثر ششم جشنواره استانی خراسان رضوی، از اثر برگزیده برخی جشنواره‌های استان‌های دیگر باکیفیت‌تر است که متاسفانه به‌دلیل سیاست‌های مرکز هنرهای نمایشی کشور و نیز دبیرخانه جشنواره بین‌المللی تئاتر فجر، از حضور در این رویداد مهم بازمی‌ماند.

این چالش زیاد جسانی است که انجمن هنرهای نمایشی خراسان رضوی مطرح کرده است اما جواب مرکزنشینان به مطالبه برحق اهالی تئاتر مشهد، چند جمله است: «عدالت در بین همه استان‌ها باید رعایت شود و طبق بخشنامه، سهمیه آثار برگزیده در همه استان‌ها یکسان است.». با اینکه مدیران مرکز در سال‌های گذشته و حال به این موضوع واقفند که حق تئاتر مشهد و خراسان رضوی در این بخشنامه نادیده گرفته شده است، به‌خاطر ترس از حاشیه‌سازی در برخی استان‌ها، سکوت اختیار و به همان ظرفی، همه آن‌ها بارها در رسانه‌های مختلف کشور اذعان داشته‌اند که تئاتر مشهد بعد از تهران، قطب دوم تئاتر کشور است اما در عمل به گونه دیگری با این موضوع بااهمیت برخورد کرده‌اند. در بهمن هرسال که فهرست بخش‌های مختلف جشنواره تئاتر فجر منتشر می‌شود، با شهر تهرانی مواجه می‌شویم که بیش از ۶۰درصد آثار متعلق به آن است. در این مواقع می‌توانیم فاصله بین تئاتر پایتخت و تئاتر شهرستان را بهتر بگوییم فاصله میان عدالت و بی‌عدالتی را بیشتر درک کنیم. هرچند تئاتر مشهد سالانه بین ۵ تا ۸نمایش در جدول برنامه جشنواره فجر دارد، تجربه برای پوست‌اندازی و استعدادیابی و رشد نسل جدید تئاتر شهرمان مهم است، افزایش سهمیه جشنواره تئاتر استانی به‌عنوان سکوی پرتاب جوانان است.

با توجه به گستردگی جغرافیایی خراسان رضوی و مشارکت بیش از ۱۵شهرستان این استان در جشنواره و نیز ارسال بیش از ۱۲۰متن و بازبینی بیش از ۶۰اثر نمایشی برای حضور در جشنواره تئاتر استانی، از یک سو می‌طلبد که مدیران فرهنگی هنری استان و در رأس آن‌ها مدیرکل فرهنگ و ارشاد اسلامی استان، پیگیری‌های بیشتری برای تحقق افزایش سهمیه کنند و ازسوی دیگر مدیران وزارت فرهنگ و ارشاد، نگاه جدی‌تری به این مقوله بیندازند.

بی‌تردید با طرح راهکارهایی ازجمله دومنطقه‌ای‌کردن جشنواره تئاتر استانی، می‌توان سهمیه تئاتر خراسان رضوی در جشنواره فجر را به عدد۴ رساند، بدون اینکه حاشیه‌ای را اهالی تئاتر استان‌های دیگر به‌وجود بیاورند.

برگزاری همایش رؤسای انجمن‌های هنرهای نمایشی استان‌های کشور، فرصت بسیار خوبی بود برای مطالبات برحق تئاتر مشهد و شهرهای اطرافش، همایشی با حضور همه لیدرهای تئاتر استان‌های دیگر و مؤثرین هنری وزیر و مدیران عالی‌رتبه کشور که در حاشیه نشست‌های همایش، می‌توانست اتفاقات بسیاری ازجمله افزایش سهمیه تئاتر استانمان در جشنواره رقم بخورد؛ البته این بار به نفع هنرمندان.

رونمایی بیش از ۳ هزار سند تاریخی مربوط به واقعه مسجد گوهرشاد

صاحب خبر

۳۱۲۵ سند تاریخی و طرح پژوهشی مربوط به قیام خونین مسجد گوهرشاد مشهد در مراسمی با حضور مسئولان کشوری و استانی رونمایی شد.

به گزارش ایرنا، رئیس سازمان کتابخانه‌ها، موزه‌ها و مرکز اسناد آستان قدس رضوی در هفدهمین برنامه از سه‌شنبه‌های فرهنگی این سازمان پس از رونمایی از این اسناد و طرح‌ها گفت: این اسناد مهم که مربوط به قیام تاریخی سال ۱۳۱۴ مسجد گوهرشاد است، کمتر مورد توجه پژوهشگران قرار گرفته است.

حجت‌الاسلام سیدجلال حسینی با بیان اینکه تعدادی از این اسناد در مرکز اسناد آستان قدس رضوی و بیشتر آن‌ها در مرکز اسناد انقلاب اسلامی نگهداری می‌شود، گفت: بخش عمده‌ای از این اسناد، مربوط به پرونده‌های بازجویی از دست‌اندرکاران دستگیری، شکنجه و تبعید مردم و علماست که با شکایت بازماندگان افرادی مانند اسدی، متولی آستان قدس رضوی و آیت... آقازاده خراسانی به دادگاه احضار شدند و متن بازجویی‌ها و شرح برخی از اقدامات این عوامل، مانند شکنجه‌ها و سوءاستفاده‌های مالی در اسناد منعکس شده است.

به گفته او نامه محرمانه حسن تقی‌زاده، والی وقت خراسان، به نایب تولیه وقت آستان قدس رضوی درباره رعایت نشدن قانون لباس متحدالشکل در این آستان، تلگراف‌های رمزی مخابره شده از سوی آستان قدس رضوی با دفتر مخصوص شاهنشاهی در روز بعد از واقعه مسجد گوهرشاد و گزارش سرکشیک اول آستان قدس رضوی درباره تغییر نکردن لباس خادم‌باشی کشیک اول و تشرف نیافتن وی در موقع کشیک، برخی از اسنادی است که از اصل آن‌ها در این مراسم رونمایی شده است.

رونمایی از نخستین طرح پژوهشی درباره قیام گوهرشاد از دیگر بخش‌های این مراسم بود. این طرح پژوهشی ۴ بازه زمانی را دربر می‌گیرد که در چندین جلد کتاب در قالب سند ارائه شده است.

رئیس سازمان کتابخانه‌ها، موزه‌ها و مرکز اسناد آستان قدس رضوی، در این مراسم از راه‌اندازی پایگاه تخصصی «معفاف و حجاب» در کتابخانه دیجیتال آستان قدس رضوی خبر داد و گفت: این اقدام به مناسبت روز ۲۱ تیرماه، روز عفاف و حجاب، انجام شده است.